

Folkekirkens Nødhjælp: I 2030 kan vi have udryddet al fattigdom

Altinget

Birgitte Qvist-Sørensen

20.05.2019

DEBAT: Hvis politikerne bevarer fokus, og ikke lader sig slå ud af flygtningestrømme og akutte kriser, kan vi ifølge en ny analyse udrydde ekstrem fattigdom, skriver Birgitte Qvist-Sørensen

Vi skal investere i lokale organisationer og lokale samfunds modstandskraft, mener Birgitte Qvist-Sørensen.

Dette indlæg er alene udtryk for skribentens egen holdning. Alle indlæg hos Altinget skal overholde de presseetiske regler.

Af Birgitte Qvist-Sørensen, Generalsekretær, Folkekirkens Nødhjælp

De seneste år er den globale virkelighed for alvor rykket tæt på danskerne. Verden er blevet mindre, og vi mærker som aldrig før, at mennesker er forbundet på tværs af landegrænser.

Tænk bare på finanskrisen, terror, ebola og de flygtninge, der for ikke så mange år siden gik på de danske motorveje. Og tænk på klimaet og miljøet, som i en måling her fra 13. maj er top-vigtigt for de vælgere, der snart skal stemme til både Europa-Parlamentet og Folketinget.

Denne nye kontekst skal selvfølgelig påvirke debatten om dansk udviklingssamarbejde. Det er der ingen, som vil anfægte. Men det centrale spørgsmål er, hvordan vi skal reagere? Formår vi at holde fokus på de resultater, vi ønsker at opnå, og fastholde førerpositionen inden for globalt udviklingssamarbejde? Eller er vi ved at miste overblikket i en verden i evig og hastig forandring?

Bistand til Afrika er faldet drastisk

Desværre har de seneste syv år vist tegn på, at vi har svært ved at bevare fokus. Dansk udviklingssamarbejde har til tider været præget af en "panik-før-lukketids-stemning", som har medført inkonsekvent og utilfredsstillende anvendelse af danske bistandsmidler.

Særligt kender vi historien om, hvordan bistanden bliver brugt til at dække flygtningeudgifter herhjemme i så ekstremt omfang, at denne praksis på et tidspunkt gjorde Danmark til den største modtager af vores egen "nødhjælp".

Dansk udviklingssamarbejde har til tider været præget af en "panik-før-lukketids-stemning", som har medført inkonsekvent og utilfredsstillende anvendelse af danske bistandsmidler.

Birgitte Qvist-Sørensen, Generalsekretær, Folkekirkens Nødhjælp

På samme måde viser DIIS' analyse, at bistanden til de afrikanske lande er faldet drastisk siden 2013, selvom skiftende regeringer og Folketing netop har været enige om, at Afrika skulle opprioriteres yderligere. Det kan ingen være tjent med.

Først og fremmest ikke de mennesker ude i verden, som bistanden skal hjælpe. Men det er også voldsomt problematisk over for de mange danskere, der engagerer sig i vores udviklingssamarbejde, og som selvfølgelig har en legitim forventning om, at pengene faktisk bruges de steder, som de hører beslutningstagerne prioritere.

Nye veje

Som generalsekretær i Folkekirkens Nødhjælp kommer jeg helt tæt på de katastrofer, krige og fattigdomsproblemer, som dansk bistand bidrager til at løse. Og som øverst ansvarlige for vores indsats ved jeg, at det altid handler om at holde fokus på opgaven. At have is i maven - selv under pres fra mange sider og med konstante forandringer og omvæltninger.

Det samme bør gælde for vores fælles indsats i Danmarks globale engagement. Vi skal holde fast i den (lovfæstede) overordnede målsætning med dansk udviklingssamarbejde: Fattigdomsbekæmpelse og fremme af menneskerettigheder.

Vi skal investere i lokale organisationer og lokale samfunds modstandskraft. Og selvfølgelig skal vi også øge vores bidrag til det internationale humanitære system, som er kronisk underfinansieret.

Det skal naturligvis ske i sammenhæng med indsatser, der fjerner behovet for hjælp og skaber varige løsninger. Derfor investeres der kraftigt (også hos Folkekirkens Nødhjælp) i at finde nye veje - for eksempel mobilteknologi, uddeling af kontanter, der stimulerer lokale markeder, og jobskabelse i og udenfor flygtningelejrene.

Målrettet udviklingsbistand kan udrydde fattigdom

Og her er en nyhed: Det virker. Og hvis vi lever op til vores forpligtelser og fokuserer hjælpen, kan vi indfri den vision, vi har kæmpet for i så mange år, og som nu er en hovedoverskrift på verdensmålene: At udrydde ekstrem fattigdom.

En ny analyse fra den anerkendte britiske tænketank Overseas Development Institute (ODI) viser, at hvis den globale bistand målrettes de lande med størst behov, og hvis målsætningen om 0,7 procent af bruttonationalindkomsten opfyldes, så er vi allerede 94 procent i mål med at udrydde fattigdom i 2030.

Analysen viser også, at de lande, som har størst behov, er de samme, som ellers kan kaldes skrøbelige stater, mindst udviklede lande eller lavindkomstlande. Der er altså ikke så meget at ræfle om – vi har brug for at holde kursen. Danmark bør naturligvis gå forrest og lede ved eksemplets kraft i måden, vi bruger vores bistand på og forvalter vores globale engagement.

Det er det rigtige for verdens fattigste, men også det bedste svar på at forebygge de globale kriser, der rammer os alle, og som ofte forårsages eller forstærkes af fattigdom. Men det kræver, at vi tør holde det lange lys og har is maven.